

zák., totiž nestaravše se řádně o bezpečnost a zdraví lidí, pracujících na vále mlátičky, zavinili úraz žalobkyně, a bylo proto dovolání vyhověti.

Čís. 14232.

O nároku na náhradu škody, vyvozovaném z konání nebo opomenutí orgánu žalovaného finančního eráru jako vymáhajícího věřitele v berní exekuci na pohledávku žalobce jako daňového dlužníka, rozhoduje soud všeobecně příslušný a nikoliv krajský soud civilní v Praze, příslušný podle zák. č. 4/18 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 8. března 1935, R III 712/34; důvody viz Úr. sb. č. 2006.)

Čís. 14233.

Nebyl-li směnečný platební příkaz správně doručen žalovanému, jest i žalovaný oprávněn k návrhu, aby doručení bylo znovu provedeno podle předpisu § 106 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 9. března 1935, R II 84/35.)

Směnečný platební příkaz nebyl doručen žalované do vlastních rukou. K jejímu návrhu prohlásil procesní soud doručení to za zmatečné a nařídil opětné doručení směnečného platebního příkazu žalované. Rekursní soud návrh žalované na opětné doručení směnečného platebního příkazu zamítl. Důvody: Směnečný platební příkaz byl žalované podle zpátečního lístku doručen k vlastním rukám v modré obálce. Zpáteční lístek ten jest listinou veřejnou podle §§ 292 a 110 c. ř. s., která tvoří plný důkaz o tom, že zásilka byla řádně doručena. Nesprávnost příběhu veřejnou listinou osvědčeného, tedy v projednaném případě nesprávnost doručení lze podle § 292 c. ř. s. uplatnit především podáním žalující na procesní soud s návrhem, aby byl směneční platební příkaz znovu doručen. Není přípustné, aby procesní soud po skončeném procesním řízení se zabýval mimo spor touto otázkou na návrh žalované, prováděl o tom důkazy a rozhodoval, zda žalované byl směneční platební příkaz řádně doručen, čili nic. Neboť, nebyl-li jí dosud doručen, není tím žalovaná vůbec dotčena a není na řízení účastněna. Teprv, byla-li by proti ní na základě tohoto příkazu pak vedena exekuce, jest na ní, aby se proti ní bránila žalobou ve smyslu § 39 čís. 5 ex. ř., v níž může uplatnit, že směneční platební příkaz proti ní neexistuje, poněvadž jí řádně nebyl doručen.

Nejvyšší soud zrušil usnesení rekursního soudu a uložil mu, by o rekursu znovu rozhodl.

D ů v o d y :

Názor rekursního soudu právem napadá dovolací rekurent jako mylný. Vylíčený nesprávný postup při doručení má v zápětí zmatečnost dle § 477 č. 4 c. ř. s., pokud tím straně odňata byla možnost před soudem projednávat. K této zmatečnosti musí soud v každém období přihlížeti z úřadu a nesejde na tom, byl-li na zmatečnost tu upozorněn žalobcem či žalovaným. Také tento je oprávněn k tomu, aby soud upozornil na nezákonný postup při doručování a navrhl opětné řádné doručení. Žalovaný může se ovšem proti případné exekuci na základě platebního příkazu bránit rekusem nebo žalobou podle § 39 č. 5 ex. ř., nemusí však vyčkat, až bude exekuce zavedena, a může případně použít i více obraných prostředků zároveň. Nebylo proto překážky, aby návrhu žalované bylo vyhověno za předpokladu, že zmatečný postup při doručování platebního příkazu byl zjištěn. Soud rekursní, ač správně uvedl, že při obsahu zpátečního lístku je připuštěn protidůkaz dle § 292 odst. 3 c. ř. s., vycházejí z mylného právního předpokladu, nepřezkoumal zjištění prvního soudu o postupu při doručování, ač zjištění ta v rekursu žalující strany byla výslovně napadena.

Čís. 14234.

Spory ze služebního poměru obecních zřízenců (§ 24 zák. čís. 16/20 Sb. z. a n.) patří před pracovní soudy.

(Rozh. ze dne 9. března 1935, Rv II 235/33.)

Žalobce domáhá se převodu a zařazení do II. platové stupnice osmého stupně platového systému pragmatikálních zřízenců státních s nárokem na postup do vyššího stupně dnem 1. ledna 1927. N i ž š í s o u d y, v první stolici okresní soud v M. O., žalobě nevyhověly.

N e j v y š š í s o u d zrušil z podnětu dovolání žalobce rozsudky nižších soudů i s řízením jim předcházejícím pro zmatečnost a žalobu odmítl.

D ů v o d y :

Dne 1. ledna 1932 začala již účinnost zákona o pracovních soudech ze dne 4. července 1931 č. 131 sb. z. a n. a týmž dnem zahájil činnost pracovní soud v M. O. (§ 6 vlád. nařízení ze dne 1. prosince 1931 č. 180 sb. z. a n.). Dovolacímu soudu bylo řešiti předem otázku, zda byl příslušným k projednání sporu ještě okresní soud v M. O., či zda náleželo o něm rozhodnouti již pracovnímu soudu v M. O., jehož příslušnost jest výlučná a nemůže býti změna ani dohodou stran (§ 1 odst. 1 zák. č. 131/31 sb. z. a n.). V tomto směru bylo uvážiti, zda služební poměr ža-